

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720201004
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8720201004.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovanému: P. S., Q.. XX.XX.XXXX, U.: W. XXXX/XX, XXX XX R., v konaní o zaplatenie 4.483,08 eura s prísl, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 18Csp/24/2020-93 zo dňa 24.06.2021, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku II.

II. Zrušuje rozsudok vo výroku III. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi 3134,04 eur s 0,4 % p. a. úrokom z omeškania od 18. 9. 2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.“

2. Citoval § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 54 ods. 1, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), § 554 ods. 1 a 2, § 545a a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že posúdil žalobu ako čiastočne dôvodnú a opodstatnenú, nakoľko sa stotožnil s tvrdeniami žalobcu, že bol poskytnutý úver a neboli vrátené poskytnuté peňažné prostriedky, pričom žalovaný čiastočne uhradil 255,96 eura. Konštatoval, že Zmluva medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 28.09.2017 je zmluvou spotrebiteľskou uzavretou podľa ZoSÚ a musí obsahovať náležitosti v zmysle § 9 tohto zákona a nesmie byť dojednaná v rozpore s dobrými mravmi. V danom prípade bola dohodnutá výška úrokovej sadzby 18,54 % p. a., pričom výška úrokových sadzieb pri spotrebiteľských úveroch, ako je uvedené Národnou bankou Slovenska, bola 7,03 %, takže pokiaľ medzi stranami bola stanovená výška úrokovej sadzby 18,54 % p. a., jednoznačne to odporuje dobrým mravom. Zároveň podľa súdu RPMN, keď bola stanovená vo výške 20,14 % a priemerná RPMN bola 13,74 %, avšak mala byť stanovená vo výške 19,68 %, a preto je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka takéto zmluvné dojednanie neplatné, a keďže táto zmluva neobsahuje zákonom požadovaný

údaj ohľadom výšky úrokovej sadzby a RPMN, je podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) ZoSÚ považovaný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatku. Z tohto dôvodu žalobcovi vznikol nárok len na vrátenie istiny a úrokov z omeškania a v prevyšujúcej časti ohľadne uplatnených nárokov žalobcu nad výrok rozsudku považoval prvoinštančný súd nárok žalobcu za nedôvodný a neopodstatnený. Ďalej súd prvej inštancie nepovažoval dojednanie o zmluvnej pokute za dohodnuté v súlade s § 544 Občianskeho zákonníka, nakoľko nejde o individuálne dojednanú zmluvu, ale ide o formulovanú zmluvu, do ktorej sa len dopisujú údaje, ktorých obsah žalovaný ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. Uvedenú zmluvnú pokutu posúdil v prípade jej vymáhania ako sankcie ako neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka a neprimerane zaťažujúcu spotrebiteľa. Na základe uvedeného súd prvej inštancie priznal len uplatnenú istinu vo výške 2.744,04 eura (3.000 - 255,96) a priznal aj sumu za poistné vo výške 390 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a to tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu.

5. Proti tomuto rozsudku čo do výrokov II. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Tvrdil, že závery súdu prvej inštancie sú nepreskúmateľné, arbitrárne pokiaľ ide o odôvodnenie, že úroková sadzba by mala byť 7,03 % ako to údajne mala stanoviť Národná banka Slovenska a RPMN mala byť 19,68 %. Súčasne sú závery súdu v rozpore s Občianskym zákonníkom a so ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 28.09.2007. Z ustanovení Občianskeho zákonníka a jeho vykonávacieho predpisu vyplýva, že postup konajúceho súdu je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Rozpor záverov súdu s právnymi predpismi vyplýva predovšetkým z toho, že maximálne prípustná výška odplaty sa určuje ako dvojnásobok priemernej RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk (pričom priemernú hodnotu RPMN určuje v zmysle vyhlášky MF SR č. 289/2010 Z.z. Ministerstvo financií SR a nie Národná banka Slovenska), maximálne prípustná výška odplaty sa neurčuje a neporovnáva so žiadnou úrokovou sadzbou určenou Národnou bankou Slovenska. Národná banka Slovenska nemá v zmysle žiadneho zákona právomoc určovať akúkoľvek hodnotu pre stanovenie a posudzovanie primeranosti odplaty alebo úrokovej sadzby. K uvedenému dňu bola platná dovtedy naposledy zverejnená hodnota priemernej RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk (§ 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.) v hodnote 10,12 %. To znamená, že maximálne prípustná odplata mohla byť 20,24 %. Tvrdil preto, že pokiaľ výška úrokov ako jedinej zložky odplaty je v súlade s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a vykonávacieho nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., potom nemožno dospieť k záveru o neplatnosti úrokov v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca na základe rozsudku nerozumel, na základe akých skutkových a právnych záverov súd prvej inštancie konštatoval nesprávnosť RPMN a priemernej RPMN. Pokiaľ ide o RPMN, tá bola určená výpočtom podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z. V konaní nebol vykonaný žiadny dôkaz, podľa ktorého by mala byť RPMN 19,68 %. Ak by to aj malo byť ako uvádza súd, potom RPMN v hodnote 20,14 % uvedená v zmluve predsa nebola stanovená v neprospech spotrebiteľa, ak podľa úvahy súdu mala byť správne 19,68 %. Čiže by nešlo ani o dôvod bezúročnosti. Pokiaľ ide o priemernú RPMN ako údaj uvádzaný v zmysle § 9 ods. 2 písmeno z ZoSÚ, v relevantnom období platilo, že priemerná RPMN ku dňu 28.09. 2017 bola 13,74 %. Súd prvej inštancie rozhodol na základe nesprávnych, zväčša arbitrárnych a nezákonných záverov o bezúročnosti úveru. Preto je zamietnutie žaloby nesprávne a nedôvodné. Žalobca namietal aj závery súdu týkajúce sa zamietnutia nároku na zmluvnú pokutu, čo súd odôvodnil tým, že nejde o individuálne dohodnutú podmienku. Poukázal na ust. § 53 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je zisťovanie, či ustanovenie je alebo nie je individuálne dohodnuté iba okolnosťou, od ktorej závisí, či ustanovenie môže byť posudzované ako neprijateľná podmienka alebo nie. Nejde (v zmysle žiadneho zákona) o podmienkou platnosti právneho úkonu vo všeobecnosti (pretože v takom prípade neexistuje v žiadnej sfére podnikateľského prostredia žiadna platná spotrebiteľská zmluva). Namietal taktiež, že rozsudok v časti výroku o náhrade trov konania je v rozpore so zákonom, pretože hoci žalobca mal úspech v prevažnej časti žalovaného nároku, súd túto skutočnosť nezohľadnil a nepriznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania ani v pomernej časti. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napádanej časti zmenil a žalobe vyhovel v časti, v ktorej bola zamietnutá alebo aby rozsudok v napádanej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a

contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné vo veci samej potvrdiť a vo výroku o trovách konania zrušiť a v tomto rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

7. Vzhľadom na suspenzívny účinok odvolania, odvolací súd preskúmal rozhodnutie len v napadnutom zamietavom výroku II. a výroku III. o trovách konania. Vyhovujúci výrok I. rozsudku tak nadobudol právoplatnosť.

8. Podľa § 3 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

9. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrými mravom.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 14.09.2017 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 3.000 eur, so splatnosťou úveru v 48 mesačných splátkach do 16.09.2021 vo výške 88,98 eura, RPMN za úver bola 20,14 % a ročnou úrokovou sadzbou 18,54 %. Súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

11. Z predloženej zmluvy o úvere je možné ustáliť, že žalobca uzatvoril so žalovaným individuálne špecifikovanú zmluvu, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý úver. Išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, právne upravenú v ustanoveniach ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

12. Osobitný význam úrokov ako jednej zo zložiek odplaty sa prejavuje v tom, že ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vyžadoval v ust. § 9 ods. 2 písm. i) uvádzať i úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Zo zmluvy vyplýva, že celkové náklady spojené s úverom pozostávajú len zo sumy úrokov, ktoré musí dlžník zaplatiť za celú dobu čerpania úveru. Je preto potrebné bez akýchkoľvek pochybností pripustiť, aby táto zložka odplaty, teda úrok, podliehal súdnemu prieskumu so zameraním na zistenie, či je v súlade s dobrými mravmi alebo nie.

13. Odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie zdieľa názor, že v prejednávanej veci Zmluva je postihnutá čiastočnou neplatnosťou v časti týkajúcej sa úroku pre ich rozpor s dobrými mravmi.

14. Úroky dohodnuté pri poskytovaní úveru predstavujú odmenu za užívanie požičanej istiny. Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné dojednať úroky, z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatváral zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako 100 % oproti priemeru bánk. V zmluve dohodnutá úroková sadzba úveru vo výške 18,54 % viac takmer 3-násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu uplatňovanú bankami, pri poskytovaní obdobných úverov alebo pôžičiek (7,03 %). Dohodnutá úroková miera teda podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto záver o neplatnosti dojednania o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka má oporu vo vykonanom dokazovaní.

15. Aplikáciu ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka v otázke výšky odplaty nevyklučuje ani ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Podľa tohto ustanovenia, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

16. Uvedené ustanovenie ale nemožno vykladať tak, aby do odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch sa zahrňovali i údaje od tých subjektov finančného trhu, ktoré poskytujú neprímerané až úžernícke úroky. Pripustenie takejto možnosti rozhodne nebolo vôľou zákonodarcu a preto pre účely zistenia výšky obvyklej odplaty sa musí vychádzať z údajov finančných inštitúcií poskytujúcich spotrebiteľské úvery za primeranú odplatu riadiac sa zásadou dobrých mravov upravenou v ustanovení § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

17. Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a ani iný predpis účinný ku dňu uzavretia Zmluvy neobsahuje ustanovenie o tom, do akej konkrétnej výšky možno dojednať zmluvné úroky predstavujúce odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov. V prípade, ak sa jedná o poskytnutie finančných prostriedkov spotrebiteľovi, určité hranice vyplývajú z ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy. Existencia citovaného ustanovenia však neobmedzuje súd z možnosti posudzovania výšky dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru aj cez prizmu dobrých mravov. Nemožno totiž opomenúť, že dobré mravy sú pojmom inherentným s právnym poriadkom, nakoľko samotné dobré mravy len dopĺňajú písané normy pozitívneho práva o vyvážený a spravodlivý širší rámec založený na analýze oprávnených záujmov. Stoja na úrovni nepísaného práva, ktorého hlavné zložky predstavujú všeobecné právne zásady a všeobecne uznávané normy morálky. Systém pozitívneho práva je tak zabezpečený (všeobecnou) dimenziou spravodlivosti. V zmysle uvedeného sa aj na výšku odplaty za poskytovanie finančných prostriedkov je potrebné pozeráť nie len z hľadiska platnosti jej dojednaní v zmysle účinného zákonného ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, či nariadenia vlády, ale aj z hľadiska toho, či takto dojednaná odplata v podobe úrokov z úveru neodporuje všeobecnej predstave primeranosti za zachovania základných zásad, na ktorých je občianske právo postavené, t. j. (okrem iného) i na zachovaní zásady ekvity. Prítom platí, že neprímerane vysoký úrok je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úroku treba predovšetkým porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov v rozhodnom období.

18. Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru o rozpornosti odplaty za poskytnutie úveru (v podobe dojednaného úroku z úveru) s dobrými mravmi a tým aj absolútnej neplatnosti tejto časti zmluvy o revolvingovom úvere.

19. Odvolacia námietka žalobcu týkajúca sa zmluvnej pokuty je taktiež nedôvodná. Zmluvná pokuta bola zmluvne upravená v bode 11.1 Zmluvy a definovaná nasledovne: „V prípade omeškania Dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 10. ods. 10.1. písm. a) tejto Zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka podľa tejto zmluvy o revolvingovom úvere a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.)“.

20. Zmluvná pokuta je osobitný sankčný inštitút, ktorý by mal byť osobitne individuálne medzi stranami vždy dohodnutý. Z obsahu textu ustanovenia 11.1 Zmluvy je zrejmé, že žalovaný ako spotrebiteľ sa na tvorbe tejto podmienky nepodieľal, nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, len sa podriadil tejto úprave. Nakoľko výška zmluvnej pokuty bola stanovená žalobcom bez toho, aby mal spotrebiteľ možnosť akokoľvek jej obsah ovplyvniť, či toto zmluvné dojednanie vylúčiť, táto zmluvná podmienka nebola individuálne dohodnutá v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čo spôsobuje jej neprijateľnosť aj neplatnosť v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

21. Odvolací súd dodáva, že dlžník je takúto zmluvnú pokutu povinný platiť dvakrát, a to pri omeškaní mesačnej splátky, ako aj v prípade omeškania s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace. Zároveň z citovaného ustanovenia Zmluvy nie je zjavné, do kedy je veriteľ oprávnený túto pokutu počítať.

22. Odvolací súd poukazuje na to, že zmluvná podmienka úplne totožného, prípadne obsahovo zhodného znenia s rovnakým obsahom a významom, bola súdmi vyhlásená za absolútne neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky obsiahnutej v spotrebiteľskej zmluve a súčasne súdy v množstve svojich právoplatných rozhodnutí aj nepriznali plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto absolútne neplatnej zmluvnej podmienky (napr. rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 7Csp/26/2017 zo dňa 21.06.2017, potvrdeného rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 4Co/359/2017 zo dňa 21.06.2018, rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. 7Csp/167/2016 zo dňa 03.10.2017, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 12Csp/46/2016 zo dňa 10.05.2017 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/468/2017 zo dňa 09.04.2018, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2Csp/110/2016 zo dňa 12.12.2016).

23. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (14.09.2017), spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), a ak d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Podľa § 9 ods. 2 písm. z) ZoSÚ, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

25. Odvolací súd prisvedčuje odvolacím námietkam vo vzťahu k záveru súdu prvej inštancie o nesprávnom uvedení údajov o RPMN a priemernej RPMN v Zmluve a tým bezúročnosti a bezpoplatkovosti tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere. RPMN v hodnote 20,14 % uvedená Zmluve nebola stanovená v neprospech spotrebiteľa, ak podľa úvahy súdu prvej inštancie mala byť správne 19,68 %. Čiže by nešlo o dôvod bezúročnosti (§ 11 ods. 1 písmeno d) ZoSÚ). Pokiaľ ide o priemernú RPMN ako údaj uvádzaný v zmysle § 9 ods. 2 písmeno z) ZoSÚ, priemerná RPMN ku dňu 28.09.2017 bola 13,74 %, ako to vyplýva zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2017, uvedených na webovej stránke: <https://www.mfsr.sk/sk/financie/financny-trh/bankovnictvo/spotrebitelске-uvery/suhrnne-informacie-udajoch-novoposkytnutych-spotrebitelских-uveroch-veritelmi/>.

26. Uvedené však nič nezmenilo na správnom závere súdu prvej inštancie o potrebe zamietnutia žaloby v časti nad neuhradenú istinu 2.744,04 eura (a poistné 390 eur), v dôsledku absolútnej neplatnosti Zmluvy v dohode o úrokovej sadzbe a odplaty tvorenej len úrokovou sadzbou.

27. Za daného stavu odvolací súd rozsudok v napadnutej časti, t.j. v zamietavom výroku II. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

28. Pokiaľ ide o trovy prvoinštančného konania, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie aplikoval ust. § 255 ods.2 CSP, konštatovaním, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu.

29. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti, teda petitu a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech v konaní iba vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana sporu, ktorá mala plný úspech vo veci má nárok na náhradu trov všetkých účelne vynaložených trov proti druhej strane sporu, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana sporu nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech, t.j. každá strana je sčasti úspešná a sčasti neúspešná.

30. Napriek uvedenému odvolací súd zástava názor, že úlohou súdu nie je len mechanicky rozhodovať o náhrade nákladov podľa výsledku sporu, ale zväžiť, či tu neexistujú ďalšie rozhodujúce okolnosti majúce podstatný vplyv na priznanie alebo nepriznanie náhrady účelne vynaložených nákladov. Súdu priamo zo zákona vyplýva povinnosť pri rozhodovaní o náhrade trov konania skúmať i (ne)existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. V žiadnej právnej veci sa strana sporu nemôže spoliehať na to, že zmierňujúce ustanovenie § 257 CSP sa ho nedotkne.

31. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s uvedenými skutočnosťami ako s dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, ktoré zakladajú aplikáciu ust. § 257 CSP.

32. Odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ voči spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci boli použité nekalé obchodné praktiky či uplatnené nároky na plnenia v rozpore s dobrými mravmi, predstavuje to dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý je dôvodné náhradu trov konania nepriznať.

33. Odvolací súd pripomína, že podnikateľské aktivity žalobcu sú odvolaciemu súdu známe z jeho činnosti, žalobca opakovane a úmyselne porušuje právne predpisy na ochranu spotrebiteľa, nerešpektuje súdne rozhodnutia, ktorými boli jednotlivé zmluvné podmienky vyhlásené za neprijateľné, dlhodobo koná vo vzťahu k spotrebiteľom v rozpore s dobrými mravmi, čo sa nedá označiť inak, ako nekalá obchodná praktika.

34. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 CSP. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie, sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia.

35. Keďže nedostatočne zdôvodnenie rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o trovách konania postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

36. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude opätovne rozhodnúť o trovách konania s tým, že posúdi, či v tejto veci existujú skutočnosti, ktoré odôvodňujú aplikáciu ust. § 257 CSP. Súd prvej inštancie svoje závery odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé.

37. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

38. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).